

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 9 december 2013 uitspraak gedaan inzake het beroep van

de heer ....., wonende te ..... verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Erasmus School of Law**, vertegenwoordigd door de voorzitter van de examencommissie ESL, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij schrijven van 6 oktober 2013 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 26 augustus 2013, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studie jaren niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Fiscaal recht en de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Op 8 november 2013 ontving college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 9 december 2013. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw ....., vicevoorzitter van verweerder.

II. Motivering

1. Appellant staat sinds het studiejaar 2004-2005 ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Aan het eind van het studiejaar 2012-2013 had appellant in totaal 55 studiepunten van het eerste bachelorjaar behaald, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Deze geeft aan dat aan het eind van het eerste jaar alle 60 studiepunten van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 moeten zijn behaald. Aan appellant werd een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Hiertegen komt hij in beroep.

In zijn beroepschrift geeft appellant aan dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bsa-norm te voldoen. De omstandigheden van appellant betroffen een ernstige ziekte die zich in februari 2011 bij hem openbaarde en een (verbroken) relatie met een psychisch zieke partner in de periode najaar 2011 tot zomer 2012. De emotionele nasleep van deze gebeurtenissen voor appellant duurde tot begin januari 2013. Van het eerste jaar mist appellant nog het vak Burgerlijk procesrecht. Appellant stelt dat het belang van het behalen van dit vak in collegejaar 2012-2013 nooit helder naar hem is gecommuniceerd. Een brief van verweerder hierover zegt appellant niet te hebben ontvangen. Ook in een gesprek met de studieadviseur in augustus 2012 is dit belang volgens appellant niet duidelijk naar voren gekomen. Appellant stelt verder dat zijn persoonlijke omstandigheden niet in studietijd zijn gecompenseerd.

Hij meent voorts dat het geen pas geeft om na acht jaar een negatief bsa af te geven. Hij wijst erop dat hij slechts vijf punten van het eerste jaar mist. Ter zitting merkt appellant op dat hij zijn tijd in de afgelopen jaren, naast zijn studie, ook besteed heeft aan werk,

politiek en vrijwilligerswerk. Appellant geeft tijdens de zitting aan te beseffen dat het zijn eigen verantwoordelijkheid is om voldoende studiepunten te behalen, maar tijdens zijn studie, aldus appellant, zijn de regels veranderd. Toen appellant in 2004 begon te studeren was er nog geen sprake van een bsa. Appellant wijst erop dat een negatief bsa in zijn geval ertoe leidt dat hij na vele jaren studeren de arbeidsmarkt zal betreden met alleen een VWO diploma. Appellant vindt dat een weinig aantrekkelijk vooruitzicht. Daarom wil hij graag zijn bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid afmaken.

2. Verweerder stelt in haar verweerschrift dat de studieresultaten van appellant in het tweede deel van collegejaar 2012-2013, toen zijn persoonlijke omstandigheden ten goede waren veranderd, niet zijn verbeterd. In de periode januari – augustus 2013 behaalde appellant slechts één tentamen, aldus verweerder. In het collegejaar 2011-2012, toen zijn persoonlijke omstandigheden speelden, behaalde appellant twee tentamens. Verweerder stelt dat het lastig is om een duidelijke scheiding waar te nemen tussen de periodes waarin de bijzondere omstandigheden wel of geen rol zouden spelen en het mogelijke effect daarvan op de studieresultaten van appellant. Verweerder wijst erop dat appellant in de collegejaren 2005-2006, 2006-2007, 2009-2010 en 2010-2011 geen enkel studiepunt heeft behaald. Alleen in het laatst vermelde collegejaar was er sprake van bijzondere (medische) omstandigheden, zo stelt verweerder. Appellant heeft het nog openstaande eerstejaars vak Burgerlijk procesrecht inmiddels vier maal afgelegd (telkens met een 2 of 3 als resultaat). Appellant heeft dit tentamen niet opnieuw afgelegd in studiejaar 2012-2013. Of het behalen van het vak Burgerlijk procesrecht in een gesprek met de studieadviseur aan de orde is geweest weet verweerder niet maar verweerder is van mening dat het ook de verantwoordelijkheid van de student zelf is om zich in kennis te stellen van de voor hem relevante bsa normen. Van appellant mag volgens verweerder worden verwacht dat hij de noodzaak inzag dat er iets moest gebeuren om aan de bsa norm te voldoen.

Resumerend meent verweerder dat aan de omstandigheden van appellant niet een zodanig gewicht moet worden toegekend dat appellant niet in staat kon worden geacht om in collegejaar 2012-2013 alsnog aan de bsa norm te voldoen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant aan het einde van collegejaar 2012-2013 niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft in totaal 55 studiepunten behaald van het eerste jaar, waar hij 60 studiepunten nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen.

Appellant heeft in zijn beroepschrift alsook ter zitting aangegeven dat hij zich in de afgelopen jaren naast zijn studie ook heeft bezig gehouden met werk, politiek en vrijwilligerswerk. Het college is van oordeel dat de gevolgen van het stellen van prioriteiten door appellant voor diens rekening en risico behoren te komen. Zoals appellant ook zelf ter zitting heeft aangegeven was het zijn eigen verantwoordelijkheid om voldoende studiepunten te behalen. Dat in 2004, toen appellant begon met zijn studie, nog geen bsa gold leidt er naar het oordeel van het college niet toe dat aan

appellant aan het eind van studiejaar 2012-2013 geen bsa zou kunnen worden uitgebracht. Temeer niet daar appellant aan het einde van studiejaar 2012-2013 nog niet alle vakken van het eerste bachelorjaar had afgerond en niet aan de norm had voldaan terwijl hij sinds 2004 stond ingeschreven. Voor het college is niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waarop appellant zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm van het eerste bachelorjaar.

Naar het oordeel van het college is het besluit van verweerder om appellant een negatief bsa te geven inzichtelijk en voldoende draagkrachtig onderbouwd. Naar het oordeel van het college kan niet worden gesteld dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.